

20.2.2017

Olin työmatkalla Pariisissa, kuvaamassa muotiviikoilla, jolloin selän jumi jälleen iski.

Jo parinkymmenen vuoden ajan olen käynyt osteopaateilla ja naprapaateilla vähintään parin vuoden välein avaamassa selkärankani jumeja. Tällä kertaa kivut iskivät erikoisen voimakkaasti ja olinkin viimeiset kuvausmatkani päivät lähes työkyvytön, paikallisesta apteekista ostamistani vahvoista särkylääkkeistä huolimatta.

Varasin ajan naprapaatilleni paluupäivääni seuraavaksi päiväksi ja ajattelin että pari käyntiä nikamakäsittelyssä poistaa jälleen tuskaiset kipuni - tällä kertaa olin väärässä.

Olin täysin työkyvytön. Muutin nukkumaan ja itseasiassa asumaan pienen työhuoneeni lattialle. Söin särkylääkkeitä ja kivut olivat valtavat ympäri vuorokauden. Naprapaatilla olin jo käynyt noin kymmenen kertaa ja se ei näyttänyt auttavan yhtään. Naprapaattini mukaan minulla on "painonnostajan selkä" joka on niin kova, ettei hän pääse sitä normaalisti käsittelemään ja jo nyt hänen rystysensä ovat niin lujilla käsittelyn vaativan voiman takia, että ei ymmärrä miten voisi minua auttaa.

Hän suositteli rintarangasta röntgenkuvausta, josta selvisikin että minulla on paha rintarangan rappeuma ja sain määräyksen fysiatrin vastaanotolle ja tarkempiin tutkimuksiin, sekä magneettikuvauksiin.

Tässä vaiheessa aikaa oli kulunut noin kolme kuukautta ja aika menetti merkityksensä. Elämäni oli valtavaa hermo- ja lihaskipua ja särkylääkkeiden napsimista.

Jatkoin edelleen naprapaatilla käyntiä ja kuulin monen lopettavan elämänsä, koska eivät enää kestä 24/7 jatkuvaa aivoja syövyttävää ylivoimaista hermokipua, josta vaan haluaa eroon..

Yksityisyrittäjänä kolme kuukautta lattialla elämistä, vessaan konttaamista, särkylääkkeillä elämistä, olin täysin epätoivoinen. Asiaa ei auttanut erään lääkärin lausahdus että se nyt on tuollaista 10-15 vuotta, kunnes nikamat luutuvat yhteen ja silloin yleensä helpottaa.

Kivuista ja lääketokkurasta huolimatta päätin vielä yrittää parin tuttuni suosituksesta Kalevalaista jäsenkorjaajaa ja sain suosituksen Kaisu Salmisesta.

Ensimmäisellä käynnillä Kaisu sanoi että ei ole vielä koskaan törmännyt näin lukossa olevaan keskivartaloon ja luonnehti tuntumaa siihen, niin kuin minulla olisi päällä pari numeroa liian pieni metallihaarniska, joka on väkisin kiristetty ympärilleni.

En väittänyt vastaan, koska tuo luonnehdinta kuvaili loistavasti sitä kivun sekasortoa, joka kroppaani oli viimeiset kolme kuukautta haaroista kaulaan, pitänyt otteessaan.

Toisella hoitokerralla Kaisu ei vielääkään päässyt itse lihaksiin käsiksi, koska selän pinta oli kuin terästä. Kolmannella käynnillä pinta oli sen verran pehmenyt, että päästiin jo käsiksi syvempiin lihaksiin ja näin ollen saatiin ensimmäistä kertaa hieman pehmitettyä kramppitilaa ja hermopinteitä.

Kalevalaisessa jäsenkorjauksessahan käsitellään monipuolisesti lihaskalvoja eli faskioita, lihaksia, sidekudoksia ja niveliä. Tässä vaiheessa valtava puristava kipu ja hermosäryt olivat hieman hellittäneet ja pahin kipu keskittyi rengasmaiseen puristukseen yläkropan ympäri viitisen senttiä nännien alapuolella.

Samalla hengitykseni helpottui, pystyin istumaan lyhyitä aikoja ja toistakymmentä muuta oiretta tuntuivat myös helpottavan.

Samoihin aikoihin kärsin valtavasta närästyksestä ja löysinkin itseni eräänä päivänä sairaalan ensiavusta, viikko sen jälkeen kun olin oksentanut "litroittain" mustaa nestettä.

Neljän kuukauden särkylääkkeiden käyttö oli syövyttänyt elimistöäni ja aiheuttanut ainakin pahasti verta vuotavan pohjukassuolihaavan. Tämä kevät menee uusissa tutkimuksissa ja tähystyksissä.

Olin syönyt ruuansulatusjärjestelmäni lääkkeillä aivan rikki ja vieläpä turhaan, koska vasta nyt ymmärrän että kivut olivat niin mittavat, että eivät ne lääkkeet auttaneet kuin psyykkisesti, eli pitivät pääni sen verran kasassa että pystyin vielä ajoittain toivomaan elämän joskus jatkuvan.

No, samaan aikaan olin saanut kipuihini valtavaa helpotusta Kaisun käsittelyissä ja pystyin vastaanottamaan saamani tiedon uusista sairauksista, koska jatkuvat krooniset kivut eivät kiusanneet enää sietämättöminä kellon ympäri.

Kalevalaisessa jäsenkorjauksessa käydään normaalisti 1-5 kertaa, minulla kolme kertaa riitti vasta avaamaan panssariani, jotta päästiin käsiksi itse yläselän ja rintarangan alueen lihaksiin ja näin auttamaan niiden pahaksi päässyttä kramppitilaa ja notkistamaan hermopinteitä. Kaisu sanoi, ettei vielä koskaan ollut törmännyt vastaavanlaiseen, täysin jumissa olevaan panssariin.

Nyt olen käynyt Kaisun käsittelyssä kuusi kertaa ja tätä kirjoittaessa hetken kuluttua menossa seitsemänteen käsittelyyn. Työkykyinen en suinkaan ole, mutta olen pystynyt jättämään särkylääkityksen reilusti alle ylärajojen, joita jouduin rikkomaan neljän kuukauden ajan.

Pystyn istumaan jopa autossa jo lyhyitä matkoja ilman pahasti kasvavia kipuja. Eilen kävin ensimmäistä kertaa ulkona lyhyellä kävelyllä, asia jonka en enää koskaan uskonut olevan kohdallani mahdollista.

Rintarangan rappeumaa ja muita sairauksia Kalevalainen jäsenkorjaus ei tietenkään poista, mutta vaikka tämä voi kuulostaa liioittelevalta, niin se pelasti elämäni. Kirjaimellisesti.

Muutos parempaan on niin suuri ja yllättävä, että päivittäin pelkään hermokipujen palaavan ja lamaannuttavan itseni täysin. Aivot eivät mitenkään pysy mukana nopeassa muutoksessa ja kaikessa positiivisessa.

Kun pysähdyn ajattelemaan viime viikkojen muutosta tiedän Kaisun käsittelyjen pehmentäneen kylkivälilihakset ja hermopinteet niin hyvin, että pystyn tästä pikku hiljaa parantamaan elämäni laatua ja jopa joku päivä vielä palaavani työelämään.

Siihen on vielä matkaa, mutta ainakin olen taas elinkelpoinen, ja käsittelyissä poistuneen puristavan panssarin puuttuessa pääsen oikeasti vihdoin keskittymään lääketieteen tarjoamiin apuihin sairauksieni hoidossa.

Ilman Kaisua ja Kalevalaista jäsenkorjausta.. en olisi tässä tätä kirjoittamassa.

Syvin kiitos!

Petri Kuosmanen
valokuvaaja